

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sammlung von Briefen aus dem 16. bis 18. Jahrhundert -
K 625**

Achenbach, Casimir

[16. Jahrh. - 18. Jahrh.]

Conrad Vostius an seine Freunde, welche an der Dordrechter Synode
teilnahmen, d.d. Goudae 7 Apr. 1619

[urn:nbn:de:bsz:31-82109](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-82109)

Reverendis. Clar. Viris S. Theol. Doctoribus
Professores et Ecclesiarum I. C. pastores
et Seniores in synodo nationali Sordraajam
congregati fratres in Christo honorandi

Gratiam et pacem à Deo Patre et Dno vero I. C.
vobis omnibus et singulis precor

Quod Sanctus Spiritus omnibus Christi fidelibus ex sacro
Dei spiritu suggerit ut si quis in aliqua offensa praecipuus fuerit,
et spirituales sunt ejusmodi hominem restauret cum spiritu mansuetudinis, ut magis
se ipsum consideret, ne et ipse tentetur, imo ut alii aliorum onera portent, ut
ita Christi legem impleant. Ad speciem in quas aliorum fidelium Pastores
ac duces, gregisque Domini exemplaria esse oportet hanc dabo pro
cabens commendatum esse voluit. Hoc imprimis boni illius pastores magis
nem referre decet, qui viciniam à reliquis aberrantem per desertum
cite quaerit, et tandem inventam, vique humeros suos reportam totum
ad ovile suum reportat. Cujus tanta bonitas vique suos charitas
alibi praedant, ut nec calamum quassatum frangere, nec lignum fumigans ex
onere, imo nec acerbè litigare, nec clamore adversus alios con
dere, sed omnes potius ad se invitare, omnium conversionem ac
tem amanter ac sedulo procurare, non minus verò quam ex
sacris libens asseratur. Hunc igitur unicum magistrum nostrum
et magnum ovium pastorem, qui non venit ut sibi ministret,
sed ut aliis ministret, animam suam pro vobis ponere, vos omnes
honorandi, qui servos illius indignos una nobiscum hanc vos esse
subi agrositis propemodum vobis imitandum proponere, hujus
plur simul et mandatum in omnibus consiliis et actionibus vestris, in
citis synodalibus in conspectu habere quam maxime et decet et ne
esse est. Quod quidem tametsi speciali jramento Synodus jam dudum
solemniter à vobis omnibus illi praestito facturos vos esse
cuius rebus, nostris non nihil turbatis (quod dudum in Ecclesiis hanc
regionum accidisse nimis notum est) omnia in Christo admonitione
usum o vulgarem habere solent, imò quae ex his quae catholici à omnibus
et communionis vestrae adversum me data scripta facta sunt hanc ego
mibi de vestrum de quibusdam suspicandi, aut metuerandi occasio jam pridem
data videtur, plane officii mei esse putavi, quod coram facere liceret

non licuit, per Epistolam vos omnes et singulos non minus amanter
reuerenter orare, perque communem in Christo spem fidemque. *hactenus*
et obtestari, ut in causa mea, quam nunc a vobis tractari, aut prope
diem tractatum in audio, tum cognoscenda tum diiudicanda, cum caetera
rem, eamque equitatem animiq; lenitatem adhibere velitis, quam et ab
omnibus Christianis, praesertim vero reformatis in verbo Dei episcopis
et specieatim uniusquisque vestrorum in tractanda causa sua postulare
ab aliis haud dubio optaret. Si quid aspiciam in scriptis meis et non
natum in libro de Deo vel Libentius a me disputatum, verba veritate
divinae veritatis aberratum esse putabitis, id ne quaso aut
improbitali (a qua longe semper abesse studui) sed ignorantia tan-
tum aut iudicii infirmitate aut nimis fortassis veritatis ornamento
Deo imputare velitis: idem et mihi quoque errorem esse monere
atque ita sponte a me corrigat, rursus ex verbo Dei petitis efficiere stu-
atis. Memento hic quaso imprimis communis illius humanae sortis, cui res
obnoxii sumus, quae et patres olim et optatos aliique et doctissimos et
non seculi scriptores quos plurimos in modo laeli et errare, sed et graviter inter-
miseri. *hinc* deinde satis iam *orthodoxae confessioni meae*
pessimi fidei meae cavitatione de S. Trinitate, de vera Christi
vero dei. non. 1. 6. *quae* iuxta quam deus mea scripta concessi disputaciones a
haec editas intelligi ac declarari semper volui et iustanter adhuc volo,
si quod quippiam in scriptis meis vere adversum, id ipsemet ultro deleat atque
suum iudicare paratus sum. Tantum hoc iterum iterumque vos rogo est: *quod*
ne conscientia mea, vim facere ullam unquam velitis, neque vestrae hanc vel
nima in re mentiri *firmissime cogati*: Hoc est errorem meum
verbis fateri, (necum haerem aut pleuralemiam) ubi animus errorem
viduum videre potest. *quod* et optantur illis integra ac fideliter a pite-
ritatem vel affirmasse vel negasse vel in dubium vocasse me credi-
eos corrigenda esse putatis. *quod* ad hanc arguta ex Dei vbo ut sui fieri
re iudicatis, eas talis qua conscientia satisficiant et securam coram
reddunt. *quod* si fiet *etiam* Deo ut nullam in me pleuralem aut
otam, tendendi libidinem, sed animum docilem ac modestum et veritatis
veritatis amplexandi studium, humilem errorem solidi pbari conitione
spontaneam correctionem re ipsa sibi animadverturi. Si hoc in luce
dites *et* verbum alicubi in libris meis reperiri inprocedenti
ropiorum (a qua magis s. scriptura minime est) elucidationibus istis
orthodoxam meam satis omnibus pbari: qua tandem rae eam quae pbari
Inprimis suspitione Socinianismis gravos, quoniam p sumam injuriam, ut
deklaratur, res illa mea, ut alia jam faciam, clarissime docent. Si
non satisfaciunt, demandet mihi p vincia Socinianos refutandi.

Imo et vos homines mementote, qui et ipsi errare ac labi possunt
eoque vestros etiam propheticos spiritus propheticos (quod est facere
nunquam veni nunquam veniam.) aliorum prophetarum spiritibus, sed
etiam vniuersi modeste subiicite, sequi veritatem finis et pacem
in vera charitate et humilitate una nobiscum fieri quaerite. Haec
Deus ille pacis et Veritatis utriusque vobis adit et sanctis studiis
natiuisque vobis abunde benedict, quodque ita pie quatenus in
vire nobis absq. dubio dabit. Ipse vota haec tandem elementor ut
audiat, ipse corda vestra per spiritum S. magis magis ducat
et gressus vestros in viam verae pacis et charitatis deducat, ad glo
riam sui nominis et propagationem suae veritatis (opus maxime
quo secundum pietatem est) ad veram uniuersae salutis promou
tionem, ad salutarem animarum tranquillitatem, ad totius respici
entem, ad vestram veram laudem cuius tanto vere particeps
eritis cum exultatis ille maximus in gloria sua deum laudabit
siturus unicus secundum opera vestra. Haec divina gratia vos
et singulas iterum commendat, meo vestro etiam fraterno favore, et
ad feruorem nostram precibus, quos et ipse vicissim pro vobis a
eundem fructu nunquam desinat. Godeo et Amen. H.
1619

Vester in Christo frater et co
feruus Petrus Vostig
J. Theob. 3.